

РЕШЕНИЕ

№ 3331

гр. София, 19.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 09.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2402** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.86 - чл.92 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) вр. чл.145–чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Х. (собствено) А. (фамилно) А. (бащино), от мъжки пол, роден на 01.01.1994 г. в [населено място], С.,гражданин на С., етническа принадлежност-арабин, вероизповедание: мюсюлманин- сунит, семейно положение-женен, Л. [ЕГН], срещу Решение № 2556/07.02.2023 г., издадено от зам.председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради допуснати при неговото издаване съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалният закон.Според жалбоподателя анализът на обстановката в С. не почива на информация за страната и интензитета на насилието там. Административният орган неправилно тълкувал и прилагал нормата на чл.9 ЗУБ, транспортиращ чл.15, буква „а“, „б“ „в“ от Директива 2011/95/ЕС. Твърди се още ,че не се съобразил с решение от 17 февруари 2009 г. на СЕС по дело № С-465/07 (Meki E. and N. E. срещу Staatssecretaris van J.), по тълкуването и прилагането на член 15, буква в) от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от

международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила, във връзка с член 2, буква д) от същата директива. Жалбоподателят моли съда да отмени Решение № 2556/07.02.2023 г. на зам. председателя на ДАБ - МС със законните последици. В о.с.з. жалбоподателят се явява лично, като поддържа жалбата на посочените в нея основания.

Ответникът зам. председателят на ДАБ при МС, редовно призован, се представлява от ст. юрисконсулт Д.Д., която оспорва жалбата и развива доводи за неоснователност на същата.

По фактите:

С молба вх. №4945/07.10.2022г./л.64/ подадена до ДАБ - МС, Х. (собствено) А. (фамилно) А. (бащино), гражданин на Р. С., е поискал от властите в Република България закрила. Молбата е продиктувана лично от този чужденец, след като му е преведена на разбираем от него език арабски, без да има възражения по написаното в нея. С регистрационен лист рег. № УП-23920/07.10.2022г. чужденецът е регистриран в ДАБ с имена – Х. (собствено) А. (фамилно) А. (бащино), от мъжки пол, роден на 01.01.1994 г. в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност-арабин, вероизповедание: мюсюлманин- сунит, семейно положение-женен, Л. [ЕГН].

На 07.10.2022 г. Х. А. е получил срещу подпис копие от Указания рег. № УП-23920/07.10.2022г. относно правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, в превод на езика арабски ведно с приложен Списък на организациите, работещи с бежанци и чужденци, подали молби за статут с приемни в ДАБ при МС.

С декларация на основание чл.30, т.3 ЗУБ рег. № УП-23920/07.10.2022г. Х. А. е деклариал под наказателна отговорност по чл.313, ал.1 НК, че е роден на 01.01.1994 г. в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност-арабин, вероизповедание: мюсюлманин- сунит, семейно положение-женен.

Съставена е ЕВРОДАК дактилоскопна карта с референтен номер А. BR337C2210040012 (рег. № УП-23920/07.10.2022г.) на чужденец с имена Х. А. ; дата на раждане, пол – мъж; дата на снемане на дактилоскопните отпечатьци - 07.10.2022г.

С декларация Х. А. е деклариал, че е съгласен да бъде обработвана информацията относно личните му данни, които са необходими в производството за предоставяне на международна закрила и администраторът на лични данни има право на достъп до тях. Декларацията му е преведена на арабски език, разбрал е съдържанието ѝ и я е подписал доброволно.

С протокол рег. № УП-23920/07.10.2022г. е удостоверено провеждане на интервю с Х. А., от интервюиращия орган на ДАБ–МС Н. П. на 20.12.2022 г. от 13.05 ч. до 14.25ч. В началото му е разяснено, че основната му цел е да се изяснят причините, поради които е напуснал страната си и е подал молба за закрила в Република

България. Уведомен е, че за представянето на неверни данни или умишлено заблуждаване на служебно лице носи наказателна отговорност по чл.313, ал.1 НК. Х. А. е предупреден, че на това интервю ще бъде направен аудиозапис. Изразил е съгласие в него да участва като преводач от езика арабски Ш. Г. и е потвърдил, че разбира добре смисъла на думите в превод от този преводач. Запитан съществуват ли пречки от здравословен и психичен характер, заради които интервюто да не може да се проведе, е отговорил, че се чувства добре. Потвърдил е данните, съобщени при попълване на регистрационния лист. Заявява, че: е роден в [населено място], [община] и там е живял до напускането си на С.. Учил до девети клас в родното си село. Работил като шофьор на Т., както и обработвал собствените си ниви. През 2015 г. сключил граждански брак с А. С. А.. Имал две деца. Към настоящият момент семейството му се намирало в [населено място]. Молителят заявява, че напуснал С. заради войната, бомбардировките, убийствата. Разказва, че през 2016 година групировката ДАЕШ била на 10 км от родното му село. Споделя, че не ги е виждал, но слушал че те убивали. Чужденецът допълва, че войната, която се водила от 2011 година, била между редовната армия, свободната сирийска армия, групировката ДАЕШ и кюрдите. Съобщава, че през това време той си бил в къщи, обработвал си земите и гледал да не излиза много от къщи. Чуждият гражданин допълва, че когато напускал района на Х. имало сражения между кюрдите и турската армия. Извършвали се отвлечения с цел откуп, вземали се хора за органи. Молителят заявява, че няма издадени документи от неправителствени организации или от друга държава на която не е гражданин. По време на престоя си в Турция не е посетил пунктовете за регистрация. Не е искал да се регистрира, тъй като целта му била Европа. Х. А. А. заявява, че не е имал проблеми заради етническата си и религиозна принадлежност. Не е имал проблеми с официалните власти в страната си на произход. Не е членувал в политическа партия или организация. Не е бил арестуван и/или осъждан, както в С., така и в друга държава. Не е бил жертва на насилие и към него лично не са били отправяни заплахи. Не е бил член на въоръжена групировка. Не е отбил военната си служба, въпреки че на два пъти веднъж през 2012 и за втори път през 2014 година войници от редовната армия са го търсили цел да отбие военната си служба. Заявява, че не желае да се завърне в С., защото положението било много лошо, нямало училища и здравеопазване. Споделя, че дошъл в България, за да търси лекарства за болния си син. За да получи лекарства в Турция трябвало да се регистрират.“

Протокол рег.№УП-23920/07.10.2022г. е подписан с това съдържание от интервюиращия орган на ДАБ-МС, провел интервюто, участвалия в него преводач и чужденеца, който е потвърдил, че текстът му е бил преведен на разбираем от него език –арабски, не са съществували комуникативни пречки по време на интервюто, добре разбира смисъла на написаното и няма възражения по него.

По административната преписка е приобщена справка от Дирекция „Международна дейност“ на ДА –МС, относно актуалната обстановка в С./л.18/.

В писмо рег.№УП-23920/16.12.2022г. от ДАНС е дадено писмено становище с възражение за предоставяне на закрила по подадената молба от Х. А. А., като е посочено изрично, че същият е заплаха за националната сигурност. Със становище рег. № УП-23920/30.12.2022г. на Н. П. – младши експерт – РПЦ–Х./л.17/ е предложено

на чужденеца да се откаже предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С оспореното решение № 2556/07.02.2023г. на зам.председателя на ДАБ на Х. А., на основание чл.8 и чл.9, вр. чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Извършен е анализ на обстановката в С. въз основа на приобщена към преписката справка на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ-МС и в контекста на разширенията, дадени в решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 17.02.2009 г. по дело С-465/07 г. относно тълкуването на чл.15, б.”в” от Директива 2004/83/ЕО.

В хода на делото ответникът допълни административната преписка със Справка вх. № ЦУ148/10.03.2023г. на Дирекция „Международна дейност“ – ДАБ с актуализирана информация по първоначално приобщената справка на Дирекция „Международна дейност“–ДАБ относно актуалното положение в С..

В съдебно заседание жалбоподателят твърди, че е напуснал своята собствена родина, тъй като там се води война и продължава да се води война и няма никаква сигурност. Пристигнал в България, тъй като знаел, че България е една демократична държава, в която се спазват правата на човека. Твърди, че по никакъв начин не е заплаха за националната сигурност на страната.

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 14 - дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 3 от ЗУБ.

Жалбата по същество е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган съобразно правомощието на зам.председателя на ДАБ по чл.48, ал.1, т.1 ЗУБ да предоставя, отказва, отнема или прекратява статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България./заповед 03-15/03.05.2022г./л.25/

Х. А. А. е чужденец по § 1, т.1 от ДР на ЗУБ - не е български гражданин, не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария.

На Х. А. А. е разяснена и осигурена възможност да кандидатства за международна закрила, видно от подадената негова молба до председателя на ДАБ с искане по чл.59, ал.2 ЗУБ към властите на Република България да му се предостави международна закрила.

Производството за Х. А. А. се явява образувано с регистрирането на негова молба. Оспореното решение е издадено в производство по общия ред по глава шеста,

раздел III ЗУБ, с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и 4 ЗУБ на Х. А. А. е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

Решение № 2556/07.02.2022 г. е издадено в писмена форма – чл.9, ал.1 от Директива 2013/32/ЕС; мотивирано е с фактическите и правни основания за отхвърляне на молбата – чл.59, ал.1 и ал.2, т.4 АПК вр. чл.9, ал.2, изр.1 от Директива 2013/32/ЕС. Съгласно чл.75, ал.2, изр.1 ЗУБ са обсъдени, както личното положение на кандидата за международна закрила, така и ситуацията в държавата му по произход по § 1, т.9 от ДР на ЗУБ.

Съгласно чл.8, ал.1 ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни притеснения от преследване, основани раса, религия, националност, политическо мнение и/или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Х. А. А. не отговаря на законовите условия за признаване на статут на бежанец. В качеството му на сирийски гражданин, който пребивава на територията на Република България, е чужденец – гражданин на трета държава, намиращ се извън държавата си по произход, чийто гражданин е съгласно чл.2, б.„д“ от Директива 2011/95/ЕС и член 1, раздел А (1) от Женевската конвенция от 1951 г., изменена с Нюйоркския протокол от 1967 г. Декларираните от Х. А. А. при регистрацията по чл.61, ал.2 ЗУБ, и при интервюто факти по чл.4, ал.1 от Директива 2011/95/ЕС в подкрепа на молбата му за закрила нито пряко, нито косвено са свързани с държавата за произход - чл.4, ал.3, б.„а“ от Директива 2011/95/ЕС или с осъществено или осъществимо спрямо него преследване - чл.4, ал.3, б.„б“ от Директива 2011/95/ЕС. Заявленията на Х. А. А. пред ДАБ - МС във връзка с индивидуалното му положение и лични обстоятелства нито поотделно, нито заедно сочат, че е напуснал С., защото е бил преследван, в т.ч. поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политически убеждения - чл.4, ал.3, б.„в“ от Директива 2011/95/ЕС. От Х. А. А. не са съобщени събития, настъпили след като е напуснал С., или извършвани от него дейности, след като е заминал, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да пораждат у него опасения от преследване при завръщане и да сочат на нужда от международна закрила, възниквала на място (*sur place*) съгласно чл.5, ал.1 и 2 от Директива 2011/95/ЕС. Тоест, молбата на Х. А. А. към властите на Република България нито при подаването ѝ, нито в който и да е последващ момент е обоснована от самия него с каквито и да е елементи, относими към критериите, релевантни за определянето на статут на бежанец.

Горният анализ сочи, че Х. А. А. не изпитва основателни опасения от действия на преследване по чл.8, ал.3 – 5 ЗУБ.

Обосновано и правилно ответният национален административен орган е счел, че декларираната от Х. А. А. причина да напусне С. е личен, социално-икономически характер и е извън обхвата по ЗУБ.

Предпоставките за хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.1, 2 и 3 ЗУБ са идентични с

условията за субсидиарна закрила по чл.2, б.“е“ вр. чл.15, б.“а“, „б“ и “в“ от Директива 2011/95/ЕС. Такава международна закрила може да се предостави на чужденец, за който има сериозни основания да се смята, че ако бъде изпратен обратно в държавата му на произход, или при лице без гражданство – в държавата на предишното обичайно местопребиваване, то той би бил изложен на реална опасност от тежки посегателства като: 1) смъртно наказание или екзекуция; 2) изтезание, нечовешко или унизително отношение, или наказание; или 3) тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт, и които не могат или поради такава опасност не желаят да получат закрила от тази държава. Понятието „реална опасност“ (‘real risk’) не е дефинирано, нито има трайно възприето негово тълкуване в юриспруденцията на С. и/или СЕС. Смята се, че то определя стандарта на доказване при субсидиарната закрила, като по правило изключва рискове, свързани единствено с общата ситуация в държавата, тези, чието настъпване е само възможно или е така далечно, че е нереално. С понятието „тежки посегателства“ (‘serious harm’) се означава естеството и интензивността на засягане на правата на човека, като трябва то да е с достатъчна сериозност (суровост). Извън изброените по-горе три вида посегателства, субсидиарна закрила не може да се признае за никакъв друг вид вреда, дискриминация и/или нарушение на човешки права. В решението си административният орган е приел, че за Х. А. А. се доказва специфичен риск по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ/л.14-15/

В решението си АО е посочил също, че в ДАБ при МС е постъпило писмо от Държавна агенция „Национална сигурност“/ДАНС/ от 15.12.2022г., с което възразява на Х. А. А. да бъде предоставена закрила в Република България. Постъпилото в ДАБ при МС становище от ДАНС е издадено на основание чл. 41, ал. 1, т. 1 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“ /ЗДАНС/.

В чл. 58, ал. 10 от ЗУБ е посочено, че компетентните органи, при получаване на молба за предоставяне на закрила, следва да изискват писмено становище на Държавна агенция "Национална сигурност", което се взема предвид при произнасяне в производството по общия ред.

Съгласно чл. 4, ал. 1 и ал. 3 от ЗДАНС, Държавна агенция "Национална сигурност" извършва дейности за защита на националната сигурност от посегателства, насочени срещу националните интереси, независимостта и суверенитета на Република България, териториалната цялост, основните права и свободи на гражданите, демократичното функциониране на държавата и гражданските институции и установения в страната конституционен ред, като Агенцията осъществява информационно-аналитична, прогностична, контролна, координационна и методическа дейност със собствена и на други държавни органи информация от значение за националната сигурност. Съгласно чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС, Държавна агенция "Национална сигурност" осъществява контролна дейност във връзка с пребиваването на чужденци в Република България, като дава становища по молби за предоставяне на убежище, статут на бежанец,

хуманитарен статут и временна закрила по Закона за убежището и бежанците.

От правна страна АО се е позовал на разпоредбите на чл. 12, ал. 1, т. 6 и на чл. 12, ал. 2, т. 4 от ЗУБ. Според чл. 12, ал. 1, т. 6 от ЗУБ, статут на бежанец не се предоставя на чужденец, за когото има сериозни основания да се предполага, че представлява заплаха за националната сигурност. Според чл. 12, ал. 2, т. 4 от ЗУБ, хуманитарен статут не се предоставя на чужденец, за когото има сериозни основания да се предполага, че представлява заплаха за обществото или за националната сигурност.

Според Член 14, параграф 4, буква "а" от Директива 2011/95/ЕС, държавите-членки могат да отнемат статут на бежанец, предоставен от правителствен, административен, съдебен или квазисъдебен орган, да го прекратят или да откажат да го подновят, когато са налице разумни основания лицето да бъде разглеждано като заплаха за сигурността на държавата-членка, в която се намира, а според параграф 5 на Член 14, в случаите, описани в параграф 4, държавите-членки могат да решат да не предоставят статут на бежанец, когато подобно решение все още не е било взето.

В Член 17 от Директива 2011/95/ЕС са предвидени хипотези на изключване, като в параграф 1, буква "г" от същия е регламентирано, че гражданин на трета държава или лице без гражданство се изключват от кръга на лицата, които отговарят на условията за субсидиарната закрила, ако съществуват сериозни основания да се счита, че съответното лице представлява заплаха за обществото или за сигурността на държавата-членка, в която се намира. С оглед доказателствата по делото съдът приема, че цитираното в обжалваното решение и представено по делото становище на Държавна агенция "Национална сигурност", представлява доказателство, от което да се изведе заключението, че са налице сериозни основания да се счита, че жалбоподателят е лице, представляващо заплаха за сигурността на Р. България като държава-членка, в която се намира.

В случая при постановяване на решението си АО е извършил преценка на получената по надлежния ред информация от компетентен орган, съдържаща данни, че молителят за закрила представлява заплаха за националната сигурност. Въз основа на неоспореното писмено доказателство административният орган е достигнал до правилното заключение, че даденото от ДАНС становище, че кандидатът представлява заплаха за националната сигурност, е достатъчно да се изведе заключението, че са налице сериозни основания да се счита, че съответното лице представлява заплаха за сигурността на държавата, в която се намира. Правилно е приел, че това обстоятелство е годно да обоснове отказ за предоставяне хуманитарен статут на лицето поради наличие хипотезите на чл. 12, ал. 1, т. 6 и ал. 2, т. 4 от ЗУБ. Тези хипотези са предвидени като изключения от общите случаи, при които на чужденец се предоставя статут на бежанец в Република България

или хуманитарен статут, регламентирани в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Материалният закон в случая е спазен – отхвърлянето на молбата на **Х. А.** за предоставяне на международна закрила, не противоречи на чл.8, ал.1 и 9, чл.9, ал.1, 6 и 8, чл.13, ал.1, т.1, т.12 и т.14 ЗУБ, нито на транспонираните с тях разпоредби на Директива 2011/95/ЕС.По изложените съображения, съдът приема оспореното Решение №2556/07.02.2023г.за законосъобразно издадено, без отменителни основания по чл.146, т.1 – 5 АПК вр. чл.91 ЗУБ. Жалбата е неоснователна и такава следва да се отхвърли съгласно чл.172, ал.2, пр.4 АПК вр. чл.91 ЗУБ.

Водим от горното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Първо отделение, 34 състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **Х. А. А.** роден на **01.01.1994**г. в [населено място],С.,гражданин на С.,**ЛНЧхх**, срещу Решение №2556/07.02.2023г., издадено от зам.председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет(ДАБ - МС),с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: